NORAKSTS
Lieta Nr.A42581508
SKA-181/2012

S P R I E D U M S

Rīgā 2012.gada 22.jūnijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore V.Kakste
senators A.Guļāns
senatore V.Krūmiņa

piedaloties pieteicējas Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības pārstāvim *E.R.,*

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības pieteikumu par Valsts zemes dienesta 2008.gada 21.aprīļa lēmuma atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienība vērsās Valsts zemes dienestā ar iesniegumu, izsakot iebildumus pret 2002.gada 25.septembrī veikto nekustamā īpašuma Lāčplēša ielā 43/45, Rīgā inventarizāciju. Pieteicēja arī lūdza sadalīt īpašumā esošās divas daudzdzīvokļu mājas atsevišķos dzīvokļu īpašumos kopā ar kopīpašuma domājamo daļu un funkcionāli nodalītās neapdzīvojamās telpās un reģistrēt Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā.

Valsts zemes dienests atteica: grozīt ierakstus Īpašuma tehniskās inventarizācijas lietā; sadalīt pieteicējas valdījumā esošo īpašumu dzīvokļu īpašumos; noteikt katram dzīvoklim atbilstošo ēku kopīpašumā esošo domājamo daļu, kā arī atbilstošo zemes gabala domājamo daļu; noteikt katram no minētajiem dzīvokļa īpašumiem atsevišķu valsts

kadastra numuru un dzīvokļa īpašuma kadastrālo vērtību, reģistrēt pieteicējas valdījumā esošos dzīvokļa īpašumus kadastra informācijas sistēmā uz pieteicējas vārda; izsniegt apliecības par īpašuma tiesībām uz dzīvokli līdz dzīvojamās mājas privatizācijai. Galīgais lēmums iestādē ir Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 21.aprīļa lēmums.

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Valsts zemes dienesta lēmumu un izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Tiesvedības laikā pieteicēja precizēja pieteikuma priekšmetu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija spriedumu:

1) izbeigta tiesvedība daļā par tehniskās inventarizācijas lietā iekļauto informāciju attiecībā uz nedzīvojamo telpu izmantošanas mērķiem telpu grupām 903, 904, 906, 902.

2) izbeigta tiesvedība daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (par to, lai tiktu reģistrēti kā atsevišķi dzīvokļu īpašumi telpu grupa Nr.906 87,4 m^2 platībā un telpu grupa Nr.902 42,9 m^2 platībā.

3) izbeigta tiesvedība daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (par to, lai telpas no telpu grupām Nr.903 un Nr.904 tiktu iekļautas, veidojot dzīvokļa īpašumu ar kopējo platību 110,9 m^2).

4) noraidīts pieteikums daļā par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam sadalīt pieteicējas valdījumā esošo ēku daļu atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteikt katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu.

Tiesas spriedumā norādīts tālāk minētais.

[3.1] Pieteicēja vēlas, lai Valsts zemes dienests sadalītu pieteicējai piederošo (valdījumā esošo) ēkas daļu atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteiktu katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu. Pieteicējas īpašuma tiesības uz īpašuma daļu zemesgrāmatā nav nostiprinātas.

[3.2] Likuma „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" 1.pants noteic, ka pieteicējai tiek atjaunotas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Lāčplēša ielā 43/45, Rīgā, izņemot to daļu, kura ir privatizēta vai uz kuru līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai atbilstoši likumam „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (turpmāk – Dzīvokļu privatizācijas likums) ir iesniegts pieteikums par dzīvojamo telpu privatizāciju. Šā likuma 2.pantā noteikts, ka triju

mēnešu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās Valsts nekustamo īpašumu aģentūra nodod pieteicējai šā likuma 1.pantā minēto īpašumu ar nodošanas un pieņemšanas aktu. Šis akts ir derīgs ierakstīšanai zemesgrāmatā un pieteicējas īpašuma tiesību nostiprināšanai.

Pieteicējai, nostiprinot īpašumtiesības uz ēku, izveidosies kopīpašums ar valsti Finanšu ministrijas personā.

[3.3] Attiecībā uz pieteicējas vēlmi sadalīt tās valdījumā esošo ēku daļu dzīvokļu īpašumos, iepriekš nenostiprinot tās īpašuma tiesības zemesgrāmatā, iestāde pareizi norādījusi, ka atsevišķi dzīvokļa īpašumi izveidojami, sadalot visu daudzdzīvokļu māju, nevis tikai kādu tās daļu.

Ievērojot likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 24.panta pirmo un otro daļu un likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 40.pantu, lai pieteicējai piederošo ēku daļu varētu sadalīt atsevišķos dzīvokļa īpašumos, nepieciešama visas mājas sadalīšana, attiecīgi nosakot katram dzīvoklim piekrītošo ēkas domājamo daļu.

[3.4] Lai pieteicēja varētu panākt tai piederošās ēku daļas sadalīšanu atsevišķos dzīvokļa īpašumos, pieteicējai atbilstoši Dzīvokļu privatizācijas likuma pārejas noteikumu 20.punkta 1. un 2.apakšpunktam jānoslēdz dzīvojamās mājas sadales projekts ar VAS „Valsts nekustamie īpašumi". Tādējādi Valsts zemes dienests pareizi norādījis, ka pēc līguma par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos noslēgšanas valsts vai pašvaldība tai piederošos dzīvokļa īpašumus, mākslinieku darbnīcas vai neapdzīvojamās telpas nodod privatizācijai, savukārt, kopīpašnieks (fiziska vai juridiska persona) ir tiesīgs vērsties dienesta Lielrīgas reģionālajā nodaļā un pamatojoties uz līgumu par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrēt tiesisko valdījumu uz tam piederošajiem dzīvokļa īpašumiem.

Tādējādi nav iespējama atsevišķa dzīvokļa īpašuma reģistrācija zemesgrāmatā, kamēr visa dzīvojamā māja nav sadalīta dzīvokļa īpašumos attiecīgi arī nosakot katram dzīvokļa īpašumam piekrītošo kopīpašuma domājamo daļu. Šāds secinājums izriet no likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 8., 9., 48., 73.[1] un 79.panta.

[3.5] Ministru kabineta 2010.gada 23.februāra noteikumu Nr.193 „Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi" 71. –80.punkts regulē kārtību, kādā notiek dzīvokļu īpašumu reģistrācija. Minēto noteikumu 75.1.apakšpunkts noteic, ka dzīvokļa īpašuma reģistrāciju kadastra informācijas sistēmā ierosina nekustamā īpašuma īpašnieks, kurš sadala daudzdzīvokļu māju dzīvokļa īpašumos.

Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 7.pantam par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstama persona, kas ir nostiprinājusi īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Ņemot vērā, ka zemesgrāmatā kā ēku īpašnieks ir reģistrēta Finanšu ministrija, pieteicēja nav tiesīga ierosināt dzīvokļa īpašuma reģistrāciju Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteikums, Administratīvā apgabaltiesa ar 2011.gada 19.oktobra spriedumu pieteikumu šajā daļā noraidīja. Apgabaltiesa pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motīviem, kā arī norādīja tālāk minēto.

[4.1] Lietā ir mainījušies faktiskie apstākļi un pieteicēja 2011.gada 28.janvārī ir nostiprinājusi īpašumtiesības uz īpašuma 6329/30538 domājamām daļām zemesgrāmatā. Tādējādi attiecīgi samazinājās valsts daļa īpašumā uz 24209/30538 domājamām daļām. Tomēr šis apstāklis nemaina to, ka pieteicējai ir jāievēro normatīvajos aktos noteiktā kārtība, kas reglamentē dzīvojamo māju sadalīšanu dzīvokļa īpašumos. Pieteicējai kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašniecei ir saistoša Dzīvokļu privatizācijas likuma 20.punktā (*acīmredzot domāts pārejas noteikumu 20.punkts*) noteiktā kopīpašuma izbeigšanas kārtība daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās, kas ir valsts vai pašvaldības un citas personas kopīpašumā.

Tā kā pieteicēja nav veikusi darbības un iesniegusi dokumentus, kas nepieciešami Valsts zemes dienestam, lai tas savas kompetences ietvaros veiktu kadastra numuru piešķiršanu un kadastrālās vērtības noteikšanu dzīvokļu īpašumiem un to reģistrāciju Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā, pieteicējai nav pamata prasīt iestādei veikt tās pieprasītās darbības attiecībā uz pieteicējas īpašumu.

[4.2] Nav konstatējamas pretrunas speciālajos likumos, jo tie reglamentē atšķirīgus jautājumus dažādās jomās. Proti, likums ,,Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" nosaka īpašuma tiesību atjaunošanu pieteicējai uz īpašuma daļu, likums ,,Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" regulē kārtību, kādā nekustamie īpašumi ierakstāmi zemesgrāmatās, bet likums ,,Par dzīvokļa īpašumu", kas zaudēja spēku no 2011.gada 1.janvāra, cita starpā noteica dzīvokļa īpašuma nodibināšanu un izmainīšanu.

[5] Pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību par apgabaltiesas spriedumu. Kasācijas sūdzībā norādīts tālāk minētais.

[5.1] Tiesa nepareizi piemērojusi Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu. Tā ir piemērojama vienīgi tad, ja tiesa pilnībā pievienojas zemākas instances tiesas

sprieduma motivācijai. Apgabaltiesa nav pilnībā pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un spriedumā dod citu motivāciju. Tiesa tādējādi pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 251.pantu.

[5.2] Tiesa nepamatoti piemērojusi Dzīvokļu privatizācijas likuma 20.punktu (*acīmredzot domāts 20.pants*), jo tas uz šo lietu neattiecas. Nav piemērojams arī šā likuma pārejas noteikumu 20.punkts, jo līdz ar daļu reģistrāciju zemesgrāmatā kopīpašums jau ir izbeigts. Tādēļ šī tiesību norma neliedz sadalīt katra domājamo daļu īpašnieka īpašumu dzīvokļu īpašumos.

[5.3] Tiesa pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 251.panta piektās daļas 1.punktu, jo spriedumā nav norādījusi, kādus dokumentus pieteicēja nav iesniegusi. Spriedumā nav norādīti konstatētie fakti.

[5.4] Tiesai bija jāpiemēro Dzīvokļu īpašuma likuma 6.pants. Tas noteic, ka dzīvokļa īpašumu var izveidot uz mājas īpašnieka lēmuma pamata. Dzīvokļa īpašumu izveido, sadalot zemesgrāmatā ierakstītu dzīvojamo māju.

[5.5] No tiesas sprieduma nav saprotams, kādas darbības pieteicējai jāveic, lai pieteikumu apmierinātu.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja kasācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[7] No lietas un tiesas sprieduma ir secināms, ka pieteikuma iesniegšanas laikā īpašuma tiesības uz zemi Lāčplēša ielā 43/45 zemesgrāmatā bija nostiprinātas pieteicējai, savukārt uz ēkām – valstij Finanšu ministrijas personā. Šīs tiesvedības laikā pieteicējai nostiprinātas īpašuma tiesības uz ēku 6329/30538 domājamām daļām. Savukārt valsts šādā apjomā zaudējusi īpašuma tiesības, saglabājot tās 24209/30538 domājamo daļu apjomā. Korekcijas pieteicējas īpašuma tiesībās uz ēkām un zemi radījis arī pirkuma līgums, kas noslēgts ar fizisku personu.

No minētā ir secināms, ka pieteicēja, valsts un vēl cita fiziskā persona ir ēku attiecīgu domājamo daļu īpašnieces. Tādēļ nav pamatots pieteicējas arguments, ka līdz ar pieteicējas īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā ir izbeidzies kopīpašums. Atbilstoši Civillikuma 1067.pantam īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība.

[8] No lietas un tiesas sprieduma arī secināms, ka pieteicēja sakarā ar tās īpašuma tiesību atjaunošanu īpašuma tiesības nav ieguvusi uz to ēku daļu, kas nodota īpašumā dzīvokļu īrniekiem. Īrnieki dzīvokļus ieguvuši īpašumā Dzīvokļu privatizācijas likuma XV.[1]nodaļā (Dzīvokļu mākslinieku darbnīcu un neapdzīvojamo telpu nodošana īpašumā līdz dzīvojamās mājas privatizācijai) noteiktajā kārtībā jeb, tā sauktajā, paātrinātās privatizācijas kārtībā.

Dzīvokļu privatizācijas likuma 73.[1]panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka šīs nodaļas noteikumi piemērojami gadījumos, kad valsts akciju sabiedrība „Privatizācijas aģentūra" vai pašvaldība nav uzsākusi dzīvojamās mājas privatizāciju šajā likumā noteiktajā kārtībā un valsts vai pašvaldību viendzīvokļa vai daudzdzīvokļu mājā esošo dzīvokļu īrnieki, viņu ģimenes locekļi vai citas šajā likumā norādītās personas vēlas iegūt īpašumā viņu īrēto dzīvokli. Šā panta piektā daļa noteic, ka pēc dzīvojamās mājas privatizācijas uzsākšanas dzīvokļi, mākslinieku darbnīcas un neapdzīvojamās telpas, kas nodotas īpašumā līdz dzīvojamās mājas privatizācijai, privatizējamas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

[9] Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums ir dzīvojamā mājā tiesiski nodalīts patstāvīgs nekustamais īpašums. Šā panta otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi.

Šā likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma domājamā daļa ir atsevišķā īpašuma kopējās platības attiecība pret visu dzīvojamā mājā esošo atsevišķo īpašumu kopējo platību.

No minētā ir secināms, ka katru dzīvokļa īpašumu veido divas komponentes – atsevišķais īpašums (saukts arī par dzīvokli) un kopīpašuma domājamā daļa (telpas un konstrukcijas, ko lieto visu dzīvokļu īpašnieki un kuras nav nodalāmas no dzīvokļiem (jeb atsevišķajiem īpašumiem), bet arī neietilpst dzīvokļa robežās). Nav iespējama dzīvokļu īpašumu izveidošana vienīgi viena kopīpašnieka daļā, jo šī daļa ir tikai domājama, nevis reāla. Turklāt katram dzīvokļa īpašumam piederīgā domājamā daļa ir atsevišķā īpašuma kopējās platības attiecība pret visu (nevis kādu daļu) dzīvojamā mājā esošo atsevišķo īpašumu kopējo platību.

[10] Dzīvokļa īpašuma likuma 6.pants noteic, ka dzīvokļa īpašumu var izveidot uz likuma, tiesas sprieduma, darījuma, tai skaitā testamenta, vai mājas īpašnieka lēmuma

pamata. Dzīvokļa īpašumu izveido, sadalot atbilstoši šā likuma noteikumiem zemesgrāmatā ierakstītu dzīvojamo māju kopā ar tai piederīgajām palīgēkām, būvēm un zemi (pirmā daļa). Dzīvokļa īpašums ir nodibināts līdz ar tā ierakstīšanu zemesgrāmatā (otrā daļa).

Īpašuma sadalīšana dzīvokļa īpašumos ir īpašnieka rīcība ar savu īpašumu. Ja īpašumam ir vairāki īpašnieki, tā ir visu īpašnieku kopīga rīcība ar šo īpašumu. Tādēļ kopīpašuma sadalīšana dzīvokļa īpašumos veicama, kopīpašniekiem vienojoties un ievērojot regulējumu, kas noteikts Dzīvokļa īpašuma likumā un citās tiesību normās. Kopīpašumā esošas dzīvojamās mājas sadalīšanas dzīvokļa īpašumos kārtība var būt atkarīga no domājamo daļu piederības publisko tiesību subjektam. Ja dzīvojamajā mājā ietilpst privatizācijai pakļauti dzīvokļi (arī mākslinieka darbnīcas vai neapdzīvojamās telpas), jāņem vērā arī Dzīvokļu privatizācijas likuma regulējums.

Dzīvokļu privatizācijas likuma pārejas noteikumu 20.punkta 1. un 2.apakšpunkts noteic, ka kopīpašuma izbeigšanas kārtība daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās, kas ir valsts vai pašvaldības un kādas citas personas kopīpašumā, ir šāda: valsts akciju sabiedrība „Valsts nekustamie īpašumi", kā arī valsts un pašvaldību institūcijas, kuru valdījumā ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, kas ir valsts vai pašvaldības un kādas citas personas kopīpašumā, izstrādā un piedāvā kopīpašniekiem projektus kopīpašuma sadalei dzīvokļa īpašumos vai reālās daļās. Izstrādātais kopīpašuma sadales projekts tiek nosūtīts kopīpašniekiem izskatīšanai, un sludinājums par kopīpašuma sadales projektu tiek publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" (1.apakšpunkts); ja kopīpašnieks piedāvātajam kopīpašuma sadales projektam piekrīt, divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir noslēgts līgums par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos vai reālās daļās, valsts vai pašvaldība tai piederošos dzīvokļa īpašumus, mākslinieku darbnīcas vai neapdzīvojamās telpas nodod privatizācijai (2.apakšpunkts).

Tas nozīmē, ka šādā gadījumā kopīpašuma sadales projektu piedāvā valsts (pašvaldība). Var piekrist pieteicējai, ka tādējādi tiesa spriedumā nepamatoti norādījusi tieši uz pieteicējas bezdarbību kopīpašuma sadalīšanā. Tomēr tam nav izšķirošas nozīmes, tā kā jebkurā gadījumā kopīpašuma sadales dzīvokļa īpašumos pamatā ir pašu kopīpašnieku noslēgts līgums.

[11] Valsts zemes dienests ir valsts pārvaldes iestāde, kas citstarp nodrošina Nekustamā īpašuma valsts kadastra darbību un veic būvju un telpu grupu kadastrālo uzmērīšanu (Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 30.pants, Ministru kabineta

2011.gada 20.decembra noteikumu Nr.971 „Valsts zemes dienesta nolikums" 2.punkts). Lai pildītu šīs funkcijas, dienests veic nekustamā īpašuma kā īpašuma objektu kopuma, zemes vienības, būves, telpu grupas, zemes vienības daļas un to raksturojošā teksta un telpisko datu reģistrāciju un aktualizāciju Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (noteikumu Nr.971 3.punkts).

Nekustamā īpašuma valsts kadastrs atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 3.panta pirmajai daļai ir vienota uzskaites sistēma, kas, īstenojot administratīvus, organizatoriskus un tehnoloģiskus procesus, nodrošina datu iegūšanu par valsts teritorijā esošajiem nekutamajiem īpašumiem, to objektiem, zemes vienības daļām un to īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem, lietotājiem, nomniekiem, kā arī minēto datu uzturēšanu un izmantošanu.

Kadastrālā uzmērīšana atbilstoši minētā likuma 1.panta 8.punktam ir zemes vienības un zemes vienības daļu robežu, būves un telpu grupas kontūras noteikšana, raksturojošo datu iegūšana apvidū un kadastrālās uzmērīšanas dokumentu sagatavošana.

Šā likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka kadastra objekta formēšana ir process, kas ietver nekustamā īpašuma objekta vai zemes vienības daļas noteikšanu un nekustamā īpašuma veidošanu, ievērojot šā likuma un citu normatīvo aktu prasības. Šā likuma 12.pants noteic, ka kadastra objekta formēšanu veic Valsts zemes dienests, izņemot kadastra objekta formēšanas ierosināšanu, kā arī zemes vienības vai zemes vienības daļas kadastrālo uzmērīšanu.

[12] No minētā ir secināms, ka Valsts zemes dienests, ievērojot īpašnieka noformulētu gribu attiecībā uz nekustamā īpašuma izveidošanu vai tā sastāva grozīšanu un normatīvajos aktos noteiktus nosacījumus, veic tehniskas darbības nekustamā īpašuma veidošanā un noteikšanā, tostarp dzīvojamās mājas sadalīšanā dzīvokļa īpašumos. Tādēļ, kamēr kopīpašnieki nav vienojušies par kopīpašuma sadali, dienestam nav tiesiska pamata veikt attiecīgo objektu kadastrālo uzmērīšanu vai reģistrēšanu.

Konstatējot, ka kopīpašnieku vienošanās par īpašuma sadalīšanu nav, apgabaltiesa pamatoti noraidījusi pieteicējas pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam veikt pieteicējas prasītās darbības.

[13] Apgabaltiesas spriedumā nav konstatējams Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtās daļas un 251.panta pārkāpums.

Administratīvā procesa likuma 251.panta piektā daļa noteic, ka tiesas sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti vieni vai otri pierādījumi; tiesību normas, uz kurām tiesa pamatojusies; konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu; atsauces uz tiesas spriedumiem un juridisko literatūru, kā arī citu speciālo literatūru, ko tiesa izmantojusi savā argumentācijā; tiesas secinājumus par pieteikuma pamatotību.

Šā likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa, izskatot lietu apelācijas kārtībā, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmajai daļai izskata lietu pēc būtības un taisa jaunu spriedumu. Tādēļ apelācijas instances tiesa neatkarīgi no pirmās instances tiesas sprieduma pati pilnībā pārbauda lietas apstākļus un pierādījumus, izvērtē tos un izdara secinājumus. Atbilstoši tam un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 251.panta piekto daļu tiek taisīta jeb formulēta sprieduma motīvu daļa. Šā likuma 307.panta ceturtās daļas otrais un trešais teikums kalpo vienīgi tam, lai apelācijas instances tiesa nepārrakstītu pirmās instances tiesas sprieduma motīvus, ja, izskatot lietu pēc būtības, apelācijas instances tiesa ir nonākusi pie tiem pašiem apsvērumiem un secinājumiem. Šīs tiesību normas piemērošana nenozīmē, ka apgabaltiesa lietu kopumā vai kādā daļā neskatītu pēc būtības. Atbilstoši minētajam nav saskatāma jēga pieteicējas minētās tiesību normas interpretācijai, proti, ka tā būtu piemērojama vienīgi gadījumā, ja augstākas instances tiesas sprieduma pamatojums pilnībā ir identisks ar zemākās instances tiesas sprieduma pamatojumu. Ja apelācijas instances tiesas motīvi pilnībā sakrīt ar pirmās instances tiesas motīviem, apelācijas instances tiesa pilnībā tiem pievienojas, nesniedzot papildu argumentāciju. Savukārt, ja tie paši motīvi aptver vienīgi kādu atsevišķu jautājumu, tiesa nav ierobežota tiem pievienoties un papildus sniegt savu argumentāciju. Tāpat apgabaltiesa var rīkoties, ja pirmās instances tiesas sprieduma motīvi ir pareizi, bet ir papildināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 19.oktobra spriedumu, bet Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore	*(paraksts)*	V.Kakste
Senators	*(paraksts)*	A.Guļāns
Senatore	*(paraksts)*	V.Krūmiņa

NORAKSTS PAREIZS

Senatore V.Kakste

Rīgā 2012.gada 22.jūnijā